

ligt, er der ikke saa Røbet deri, der maa afholde fra at stemme for det. Jeg kunde meget bedre stemme for Regjeringens Forslag, som giver Communalbestyrelserne en uindskrænket Myndighed med Hensyn til, om de ville anvende Loven, medens de efter Vædringsforslaget skulle indgive Andragende til Justitsministeren, som i saa Tilfælde skal kunne give Lov til at anvende Loven paa Handelspladse og de større Landsbyer. Men hvad vil det egentlig sige: De større Landsbyer? det er et saa ubestemmeligt Udtryk, at jeg ikke troer, at vi kunne være tjente med, at det staaer i en Lov. Hvis en Communalbestyrelse vil have Loven anvendt i en Landsby paa 10 Gaarde og andrager derom, og Justitsministeren saa siger: Nei, en By paa 10 Gaarde er ingen større Landsby, hvad saa? Ministeriet maa tage en Bestemmelse om, hvad der skal forstaaes ved en større Landsby, og det vil i mine Tanker blive en heelt forkeert Indretning. Heller ikke kan jeg undlade at udtale, at i hvor vanskeligt det end vil være for et Sognesforstanderskab at anvende Loven, naar det er overladt til det alene at tage Bestemmelse derom, er jeg dog for mit Bedkommende ikke bange for Loven efter Regjeringsudkastet. Sognesforstanderskabet maa i dette som i saamange andre Tilfælde søle sig for, hvorledes Stemningen er i Communen, maa tale med Beboerne, og naar det da finder, at der er en overveiende Stemning for Lovens Anvendelse, saa anvender det den, ellers ikke. Da jeg imidlertid i andre Henseender er tilbøielig til at stemme for Udvalgets Forslag og altsaa maa ønske den størst mulige Frihed indført deri, maa jeg stemme for det af den ærede 3die Landssthingsmand for 11te Kredts (S. M. B. Andersen) stillede Vædringsforslag. Jeg kan ikke see nogen som helst Ulempe i at sætte en høj Procent af stattsfrie Hunde. Der kan, som bemærket af den ærede Landssthingsmand, være Ulemper ved at sætte et lavt Tal, men om man ogsaa sætter et Tal saa høit som 25, saa vil deraf ikke kunne opstaae nogen Ulempe; thi det vil jo staae til Sognesforstanderskabet selv, om det vil gaae saa høit, eller indskrænke sig til et mindre Antal.

See: Jeg skal blot til den ærede Ordfører tillade mig den Bemærkning, at, om det

ogsaa ligger i Lovforslagets Hensigt at ville absolut formindske Antallet af Hundene, fordi en Fare ligger i det store Antal, saa kan det dog ikke være Lovens egentlige Hensigt. Man vil fjerne Faren, der er forbunden med, at der overhovedet er Hunde, men det kan man ikke sikkert gjøre derved, at Antallet bliver formindsket, tværtimod, paalægger man Skatten, saa svarer Bedkommende sin Skat, men han er saa forresten sorgløs med Hensyn til, hvad Skade hans Hund eller Hunde maatte afstedkomme. En Bemyndigelse til først at give Truster om Muldsanvendelse og, naar Truster ikke frugte, til da at paalægge Mulder, vil være et langt kraftigere Middel til at faae den Befolkning, der holder Hunde, til at passe paa, at ikke Veisfærende eller Andre af dem forulempes.

Ordføreren: Forinden Forhandlingerne blive sluttede skal jeg tillade mig en kort Bemærkning til det ærede 6te kongevalgte Medlem (Wichfeld). Jeg kan ikke see, at Udvalgets Forslag skulde kunne medføre en Forøgelse af Antallet af de Riges Hunde; thi det vilde dog være urimeligt, om de Rige, der holde flere Hunde, skulde faae nogen særlig Lyst til at holde endnu flere Hunde, derved at de komme til at betale 4 Rd. for Stykket. At Antallet af de Fattiges Hunde vil blive formindsket, det anseer ogsaa jeg for givet, men det er jo helbigt; det er jo netop Hensigten saavel med Regjeringens Udcast som med Forslaget af den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kredts (Vesjen), og navnlig ogsaa med Udvalgets Forslag; men at det ogsaa vil medføre en Formindskelse i Antallet af de Riges Hunde, derom tvivler jeg ikke, thi det er ikke noget af Rigdommens Hovedsærkjender, at man strøer Penge ud til ingen Nytte. — Hvad det angaaer, som blev udtalt af den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kredts (N. Rasmussen), maa jeg ganske tiltræde dette, at Sognesforstanderskabets Stilling vil være vanskelig, idet det maa søle sig for, hvorledes Stemningen er, og det er netop denne Vanskelighed, som Udvalget vil fjerne. Naar man lægger Sagen i en kongelig bestaalt Embedsmands Haand, saa faaer han at tage de